

[Vejen.]

Produktion af Fedevarer. Arbejder Landbruksministeren ikke nu paa at begrænse Produktionen af praktisk taget alle vore Udførselsprodukter? Vi kan nævne Flæsk, Smør og Kød. Har Landbruksministeren i Tide advaret Landmændene mod den store Produktion? Jeg paastaar nej.

For nogle Aar siden holdt Landbrugets daværende Førstemand, nu afdøde P. Pinstrup, en stor Tale her i Folketinget. I denne Tale advarede han sine Standsfæller, de danske Landmænd, mod fortsat Udvidelse af Produktionen af Fedevarer. Han tilraadede for Landbrugets Vedkommende en lidt mere forsigtig Driftsform. Maa jeg spørge: Stod Landbruksministeren eller den ærede Ordfører da op og gav Hr. Pinstrup Tilslutning? Nej, tværtimod. Landbruksministeren tog paa det kraftigste Afstand fra Pinstrups Raad og Henstillinger. Men ikke nok med det, ude paa Møder Landet over gennemhaanede Landbruksministeren Venstre og specielt Hr. Pinstrup for Standpunktet: en vis Forsigtighed med den stærke Udvidelse af Produktionen. Naar jeg har tilladt mig i denne Forbindelse at nævne Landbruksministeren, saa er det paa ingen Maade, fordi jeg mener, at Ministerens Advarsler, Raad eller Henstillinger har meget stor Vægt inden for Landbokredse.

Konklusionen af det ærede Medlem Hr. Hans Niensens Tale er den, at Landbruget ligger, som det har redet, og at Landmændene maa tage Skade for Hjemgæld. Men, det maa siges, den ærede Ordfører er ikke blodtørstig eller skadefro; han tilføjer som før citeret, at „alt for saa vidt man paa en eller anden Maade og ikke mindst ved Nedsættelse af Renten kan hjælpe Landbruget, saa“ . . . — saa er de altsaa villige. Maa jeg ikke allerede paa det nuværende Tidspunkt takke den ærede Ordfører.

Jeg skal saa vende mig til Statsministeren. Som det var at vente, er Statsministeren og hans Ordfører fuldstændig paa Linie. Statsministeren er rede til Hjælp og Støtte, men under samme Devise som Ordføreren; det vil sige: „alt for saa vidt man paa en eller anden Maade“ o. s. v. Til Trods for, at Statsministeren ogsaa mener, at Landmændene ligger, som de har redet, og derfor burde overlades til

deres Skæbne, er han dog af sær Naade villig til at understøtte de svageste. Landbrugets Krav om økonomisk Ligestilling med de øvrige Samfundsklasser afviser Statsministeren. Statsministerens Opfattelse af Samfundets Pligter over for de vanskeligt stillede Erhverv fremgaar med lysende Klarhed af hans Svar til en af Ordførerne. Jeg citerer et Par Linier af Statsministerens Tale den 19. Oktober — de findes Sp. 207:

„Det ærede Medlem maa, naar han taler om Samfundets Pligter over for Landbrugserhvervet, gøre sig klart, at dette Erhverv aldrig har faaet Samfundets Godkendelse af sine Anlæg, sin Gældsstiftelse og alt, hvad der i øvrigt nu trykker Landbruget saa stærkt.“

Jeg maa sige, at en saa hasarderet Paastand har jeg endnu aldrig hørt. Statsministeren siger, at Landbrugserhvervet aldrig har faaet Samfundets Godkendelse af sine Anlæg. Maa jeg spørge: Har Samfundet ikke godkendt Oprettelsen af Mejerier og Slagterier ved den offentlige Kontrol, der er gennemført? Har Samfundet ikke godkendt det landøkonomiske Foreningsarbejde ved sine Tilskud og sin Kontrol? Og endelig: Er der hos de enkelte Landmænd udført Byggearbejder, Grundforbedringsarbejder eller Udvidelser eller Forbedringer af Besætninger m. v., der i nogen som helst Henseende strider mod Landets Love? Hvis det ikke er Tilfældet, kan det slaas fast, at Samfundets Godkendelse foreligger.

Statsministeren siger, at Samfundet ikke har godkendt Gældsstiftelsen. Maa jeg spørge: Er samtlige Kredit- og Hypotekforeninger her i Landet ikke oprettet ifølge Lov? Er samtlige Banker og Sparekasser i dette Land ikke undergivet Samfundets Kontrol? Er privat Gældsstiftelse ikke offentligt autoriseret derved, at Samfundet ved sit Retsvæsen har indført Tinglysning?

Endelig siger Statsministeren i den Udtalelse, jeg før citerede, at Samfundet ikke har godkendt „alt, hvad der i øvrigt nu trykker Landbruget“. Maa jeg spørge: Har Samfundet ikke godkendt den nuværende Skattebyrde, f. Eks. den Særbeskatning, Landbruget er ude for ved Ejendoms-skatteerne? Har Samfundet ikke godkendt den Varefordyrelse, der er en Følge af de senere Aars Toldlove eller Valutacentralens Virksomhed? Eller har Statsministeren den